

Arrest

nr. 283 814 van 25 januari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 14 juli 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat Ö SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 juli 2009 dient verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 7 mei 2010 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 11 augustus 2010 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 oktober 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk, maar op 19 maart 2013 ongegrond verklaard. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen. Op 13 juni 2014, bij arrest nr. 125 609, vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de op grond van het voormelde artikel 9ter genomen beslissing. Op 25 juli 2014 wordt de aanvraag van 11 augustus 2010 opnieuw ongegrond verklaard. Op 29 januari 2018, bij arrest nr. 198 823, verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

Op 29 januari 2013 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 22 februari 2013 wordt aangaande deze aanvraag een beslissing genomen.

Op 18 oktober 2013 dient verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 25 november 2013 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker een inreisverbod (bijlage 13sexies) van drie jaar genomen. Op 1 juli 2014 worden de instructies van 25 november 2013 tot het afleveren van dit inreisverbod ingetrokken.

Op 22 april 2014 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 11 september 2014 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en een inreisverbod (bijlage 13sexies) van twee jaar genomen.

Op 1 december 2015 dienen de verzoekers een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 juni 2016 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hun de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13 juli 2016 wordt ten aanzien van elke verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) genomen.

Op 19 september 2018 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 31 januari 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dienen verzoekers een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 236 716 van 11 juni 2020 het beroep verwerpt.

Op 2 februari 2021 dienen verzoekers wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 14 juli 2022 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna de gemachtigde) de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.02.2021 werd ingediend door :

P., O (N° R.N. (0) ...) geboren op (...)1986 Ook gekend met geboortedatum: (...)1988

+ echtgenote:

A., T. (N° R.N. (0) ...) geboren op (...)1989

+ kinderen:

P., M. (N° R.N. ...) geboren op (...)2016

P., B. (N° R.N. (...) geboren op (...)2017

Nationaliteit: Georgië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet zouden kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkenen hebben reeds eerder machtigingen om verblijf aangevraagd om humanitaire redenen waarin dezelfde elementen werden opgenomen als in de huidige aanvraag (waaronder de duur van het verblijf in België, hun privé-leven in België, de tewerkstellingskansen, hun integratie en kennis van het Nederlands, het schoolgaan van één van de kinderen,...). Deze aanvragen werden afgewezen. De laatste aanvraag 9bis ingediend op 19.06.2018 werd afgewezen op 31.01.2020. Betrokkenen betekenden in het verleden bevelen om het grondgebied te verlaten waaraan zij nooit gevolg gaven. Vreemdelingen hebben de verplichting om zich te onderwerpen aan de immigratiecontrole en –procedures en moeten het grondgebied van de desbetreffende staat verlaten wanneer hen de toegang of het verblijf rechtmatig wordt geweigerd. Dit kan gaan, zoals het geval is voor dit gezin, om een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving.

Zoals reeds eerder gesteld vormen de duur van hun verblijf op het Belgische grondgebied, hun stelling dat ze duurzaam lokaal verankerd zouden zijn, het feit dat er iemand een tewerkstellingsbelofte voorlegt voor mijnheer (meer bepaald de onderneming xxx) geen buitengewone omstandigheden. Hun verblijf in België werd enkel toegestaan naar aanleiding van hun verzoek om internationale bescherming (afgewezen door de Belgische asielinstanties) en de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van mijnheer die eveneens afgewezen werd. Betrokkenen weigeren telkens na betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten gevolg te geven aan die instructie. De elementen van integratie behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en worden bijgevolg in deze fase niet verder behandeld (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Dat hun kinderen, die momenteel 5 jaar en 6 jaar oud geworden zijn, in België zijn geboren en recent naar een Nederlandstalige school gaan, vormt geen buitengewone omstandigheid die het gezin verhindert terug te keren naar het herkomstland om zich vervolgens tot de bevoegde Belgische ambassade te richten om er een visum aan te vragen. Betrokkenen beweren dat het in het hoger belang is van hun kinderen dat hun schoolopleiding niet verstoord wordt. Echter, betrokkenen hebben steeds geweten dat deze scholing plaatsvond in precair verblijf. Betrokkenen tonen niet aan dat hun kinderen hun schoolgang niet zouden kunnen verderzetten in Georgië. Betrokkenen maken niet aannemelijk dat hun kinderen geen enkele band met Georgië hebben. Hoewel de kinderen niet in Georgië zijn geboren, hebben ze wel via hun ouders een band met Georgië. Betrokkenen hebben immers de Georgische nationaliteit. Er mag dan ook worden van uitgegaan dat betrokkenen hun kinderen tot op zekere hoogte de Georgische taal en cultuur bijbrengen, zeker gelet op het feit dat betrokkenen nooit een verblijfsrecht van onbepaalde duur hebben gehad in België en zij dus moeten beseft hebben dat hun verblijf in België slechts voorlopig was. De kinderen zijn zeer jong en afhankelijk van hun ouders. De kinderen vertonen geen kwetsbaarheden waarbij gespecialiseerd onderwijs nodig zou zijn die niet beschikbaar zou zijn in Georgië. We verwijzen ook betreffende dit argument dat eerder ook al werd aangehaald naar de beslissing 9bis van 31.01.2020. De verdragsbepalingen in het Kinderrechtenverdrag zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Het leven van de kinderen komt niet in het gedrang door een terugkeer naar het land van herkomst. De kinderen worden ook niet van hun ouders gescheiden. Betrokkenen tonen niet aan dat onderwijs aan hun kinderen in Georgië zal worden ontzegd.

Verzoekers verwijzen naar artikel 3 van het EVRM en de dreiging met armoede die hen te beurt zou vallen indien ze terug zouden moeten keren naar Georgië. Betrokkenen verklaren tegelijkertijd over geen inkomsten te beschikken in België omdat hen geen werkvergunning werd toegestaan gezien hun verblijf in België zonder geldige verblijfsdocumenten. Mevrouw verklaarde drie jaren naar een Britse school te zijn gaan in Tbilisi en gewerkt (als au pair) en gestudeerd te hebben in Duitsland. Het is niet geloofwaardig dat mevrouw geen tewerkstellingskansen zou hebben in haar land van herkomst. Hetzelfde geldt voor mijnheer die twee jaren gespecialiseerde studies verrichtte in de auto-mechaniek. Hij verklaarde als zelfstandige te hebben gewerkt in Georgië in de bouwsector. Dat verzoekers in armoede zouden terechtkomen is niet geloofwaardig. Bovendien beschikken ze nog steeds over een familiaal netwerk in Georgië. De zus, bijvoorbeeld, van mijnheer, P. M., zou in Tbilisi verblijven en zijn broer, P. D., zou in

Rustavi verblijven. Mevrouw heeft ook familieleden waaronder A. T. en A. G.. Betrokkenen kunnen een visum en werkvergunning aanvragen via de Belgische ambassade, eventueel met de hulp van hun advocaat en xxx (...) in Edegem. Volgens de getuigenis van de heer Y. V. zou mijnheer een eigen bedrijf willen opstarten in België. Ook dat is mogelijk, maar ook voor deze procedure kan mijnheer zich tot de Belgische ambassade richten.

Betrokkenen beweren Georgië te zijn ontvlucht wegens vrees voor vervolging. In België werden hun verzoeken om internationale bescherming afgewezen (mevrouw 'vluchtte' eerder met haar ouders en broer naar Oostenrijk waar ook daar hun asielerzoek werd afgewezen). Hun verklaringen zaten vol onnauwkeurigheden en een vrees voor vervolging kon niet worden vastgesteld. Er worden geen nieuwe elementen voorgelegd die een ander licht kunnen werpen op hun persoonlijke situatie in Georgië."

Op 14 juli 2022 neemt de gemachtigde tevens de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten voor verzoeker en verzoekster en hun kinderen. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

De tweede bestreden beslissing:

"De heer:

*Naam, voornaam: P., O.
geboortedatum: (...)1986
geboorteplaats: Kvareli
nationaliteit: Georgië*

ook gekend met geboortedatum: (...)1988

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: mijnheer verblijft zonder geldige verblijfsdocumenten op het Belgische grondgebied. Hij beschikt niet over een internationaal geldig paspoort die voorzien is van een geldig visum waarmee hij op legale wijze op het Belgische grondgebied kan verblijven."

De derde bestreden beslissing:

"mevrouw:

*Naam, voornaam: A., T.
geboortedatum: (...)1989
geboorteplaats: Tblissi
nationaliteit: Georgië*

+ kinderen:

*P., M. geboren op (...)2016
P., B. geboren op (...)2017*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: mevrouw is niet in het bezit van een geldig internationaal paspoort voorzien van een geldig visum waarmee ze momenteel legaal op het Belgisch grondgebied kan verblijven."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voeren verzoekers de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag van verzoekers op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Verzoekers begrijpen niet waarom verwerende partij tot deze conclusie komt en wensen te reageren op de bestreden beslissingen.

1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Verzoekers wensen op te merken dat de beslissingen van verwerende partij getuigen van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

De beslissingen schenden het zorgvuldigheidsbeginsel

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.

Dat de bestreden beslissingen getuigen van een onzorgvuldig onderzoek! Men stelt dat verzoekers zich niet in buitengewone omstandigheden bevinden om een aanvraag tot regularisatie in te dienen in België, doch dit is niet correct. Beide kinderen gaan in België naar school en zijn hier ook geboren. Het oudste kind is schoolplichtig, het jongste kind bijna. Verzoeker zou tevens aan de slag kunnen bij xxx, een bouwbedrijf. Gelet op het tekort aan dergelijke arbeidskrachten zou hij dus een aanwinst zijn voor het bedrijf. Verwerende partij stelt echter dat dit niet in aanmerking genomen kan worden.

Reeds uit andere dossiers is gebleken dat kinderen die afreizen naar een land dat niet het hunne is en waarvan zij de taal niet machtig zijn, dat het voor hen zeer moeilijk is om te aarden of zich aan te passen. De manier van lesgeven en het belangrijkste, de taal, is compleet anders dan in België. Om zo maar aan te nemen dat beide kinderen kunnen terugkeren/vertrekken en er ook les kunnen volgen is zeer kort door de bocht en schendt de zorgvuldigheid. Het Georgisch schrift is zeer complex waardoor het zeer moeilijk zal zijn voor de kinderen om er les te volgen en te aarden, zeker gezien zij nu in het Nederlands les krijgen en opgevoed worden.

Verzoekers haalden in hun aanvraag immers aan dat een eventuele terugkeer een schending van art 3 EVRM zou uitmaken.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

" Niemand, mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Dat verwerende partij op zijn minst de situatie in hun land van herkomst diende te onderzoeken en dit onderzoek ook aandacht moest hebben voor de persoonlijke situatie van verzoekers.

Bovendien sprak de Raad van State zich reeds uit over deze kwestie. (RvS 23.09.2002, nr. 110 548). De bevoegde diensten dienen de situatie in het land van herkomst te onderzoeken op het moment dat zij een beslissing nemen. Verwerende partij weigert dit te doen.

Men beslist tevens op 14.07.2022 ook tot een bevel om het grondgebied te verlaten en aldus dient men een onderzoek te verrichten en op basis van de actuele situatie te beoordelen of zij al dan niet kunnen terugkeren zonder enig gevaar te lopen en/of in een menonterende situatie terecht te komen.

Er is geen actueel onderzoek in het land van herkomst in hoofde van verzoekers gevoerd!

Hierover wordt slechts aangehaald dat verzoekers nog familie hebben in hun land van herkomst, doch dit is niet correct. De zus van verzoeker huwde in België en verblijft sindsdien in België samen met haar echtgenoot. Ook de ouders van verzoekster verblijven reeds 11 jaar in België.

Door geen onderzoek te voeren of minstens niet aan te tonen dat dit gebeurd is, schendt verwerende partij flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel.

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en menonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf (Arrest Kirkwood (19479.83), 12 maart 1984).

Verzoekers hebben schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De kinderen zullen er tevens niet aarden en scholing moeten missen. Hierdoor wordt ook met hun toekomst gespeeld en wordt deze zelfs gehypothekeerd.

Dat zij dan ook onder de bescherming vallen van art 3 EVRM (infra). Verzoekers begrijpen niet waarom dit niet beschouwd kan worden als een buitengewone omstandigheid. Verwerende partij schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken of verzoekers al dan niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

* * *

Verzoekers zijn van mening dat hun aanvraag wel degelijk ontvankelijk en gegrond moet verklaard worden.

Dat er in hoofde van verzoekers wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

Bovendien voegden verzoekers de nodige identiteitsstukken die ervoor zorgen dat hun aanvraag ontvankelijk verklaard diende te worden.

Volgens de algemene regel van artikel 9 van de Vreemdelingenwet dient een machtiging tot verblijf te gebeuren bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in het land waarvan de vreemdeling de nationaliteit heeft of waar hij of zij een verblijfsrecht heeft. Echter in geval van buitengewone omstandigheden kan een aanvraag tot machtiging van verblijf in België ingediend worden op basis van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet (R.v.St. ,nr. 56146; R.v.St. nr. 55204).

De rechtspraak van de Raad van State preciseert dat de term 'circonstances exceptionelles' gelezen moet worden als 'circonstances extraordinaires' (R.v.St. nr. 60962, 11 juli 1996, T.Vreem.1997, nr. 4, p. 385). Dit betekent dat buitengewone omstandigheden geen omstandigheden van overmacht moeten zijn. Er dient bewezen te worden dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor betrokkene.

Een buitengewone omstandigheid is niet hetzelfde als overmacht. Het betekent dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is voor de betrokkenen om naar hun land van herkomst te gaan om daar de aanvraag in te dienen.

Bovendien is er geen vereiste dat de buitengewone omstandigheid voor de betrokkene "onvoorzienbaar" is. De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de betrokkene zelf.

Verzoekers kunnen niet terugkeren naar Georgië om daar een regularisatieaanvraag in te dienen.

Verzoekers hun verblijf en hun integratie verantwoorden wel degelijk een aanvraag in België! De belangen van verzoekers en hun kinderen bevinden zich immers in België! Uiteraard dient ook het feit dat hun kinderen hier geboren zijn, schoolgaand en schoolplichtig zijn en enkel en alleen in onze maatschappij heeft geleefd, als buitengewone omstandigheid te worden aanvaard. Zij lopen tevens en uitsluitend school in de Nederlandse taal.

"Andere omstandigheden of geheel van omstandigheden

Elke omstandigheid of geheel van omstandigheden die het indienen van de aanvraag in het herkomstland bijzonder moeilijk maakt, kan een buitengewone omstandigheid zijn. Die omstandigheden kunnen te maken hebben met het verblijf in België. Je kan ook omstandigheden in het herkomstland inroepen.

Voorbeelden van omstandigheden in België:

je kind zou een school- of academiejaar verliezen"

Dat er dus wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden. Bovendien kunnen verzoekers uit deze motivering niet afleiden waarom verwerende partij dit niet, minstens niet afdoende, onderzoekt in hun bestreden beslissing en stelt dat er geen buitengewone omstandigheden zijn!

Verwerende partij dient rekening te houden met ALLE en het geheel van elementen in het dossier en deze afdoende te motiveren!

Dat Kruispint-Migratie.be de hierboven en hieronder vermelde voorbeelden aanhaalt die aanvaard zijn door de rechtspraak als buitengewone omstandigheden:

- Lopende asielprocedure*
- Schending van artikel 3 of 8 EVRM*
- Administratieve onmogelijkheid*
- Medische elementen*
- Andere omstandigheden of een geheel van omstandigheden (Eigen markering)*

Dat verzoekers wel degelijk buitengewone omstandigheden hebben aangehaald, die aanvaard worden door de rechtspraak.

Bijgevolg is het onredelijk van verwerende partij om het tegendeel te beweren!

Zij kunnen toch niet terugkeren naar Georgië om aan te tonen dat zij in Georgië in een mensonwaardige situatie terechtkomen.

Indien verwerende partij alle aangehaalde elementen, of minstens het geheel van elementen had onderzocht, zou men tot de vaststelling gekomen zijn dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

Dat de bestreden beslissing dan ook vernietigd dient te worden!

Deze beslissingen schenden de motiveringsverplichting

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoekers de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoekers niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot zijn besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

Verzoekers kunnen op geen enkele manier uit de beslissingen afleiden waarom hun langdurig verblijf, werkbereidheid en hun integratie geen buitengewone omstandigheden kunnen vormen en/of bijgevolg niet kunnen leiden tot regularisatie van hun verblijf.

Verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt;

"De elementen van lang verblijf en integratie (...) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Dat de aangehaalde elementen zowel een buitengewone omstandigheid als een reden tot regularisatie kunnen vormen!

Zij motiveren ook niet waarom dit geen reden tot verblijf kan zijn voor verzoekers.

Waarom kan dit niet?! De opgebouwde integratie en het langdurig verblijf van verzoekers louter beschouwen als een grond tot regularisatie en niet in overweging nemen als buitengewone omstandigheid zonder dit te motiveren en uit te leggen waarom dit niet als buitengewone omstandigheid kan beschouwd worden, is een flagrante schending van het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsverplichting!

Art 9bis, §2 van de wet van 15.12.1980 vermeldt immers het volgende:

Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

- 1 ° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen toerden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;*
- 2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50,50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;*
- 3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;*
- 4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.*

Dat art 9bis, §2 geen melding maakt van het feit dat een langdurig verblijf en integratie geen buitengewone omstandigheid kunnen uitmaken. Anders oordelen zou betekenen dat er een extra voorwaarde aan de wet wordt toegevoegd waarvan geenszins sprake is! Dit betekent dan ook een interpretatie contra legem.

Bijgevolg schendt verwerende partij flagrant het rechtszekerheidsbeginsel door deze elementen te verwerpen zonder enige wettelijke rechtvaardigingsgrond.

Dat verwerende partij bovendien het motiveringsbeginsel schendt.

De verwerende partij moet motiveren waarom de integratie geen buitengewone omstandigheid kan vormen.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

Het getuigt van een eenzijdige interpretatie van verwerende partij om de opgebouwde integratie en het langdurig verblijf van verzoekers louter te willen beoordelen in het kader van het grondheidsonderzoek.

De kortste weg naar de beslissing en om met dit alles geen rekening te moeten houden is een onontvankelijkheidsbeslissing.

Hierdoor miskent verwerende partij de buitengewone omstandigheden. Dat dit onaanvaardbaar is!

Waarom kan de opgebouwde integratie en het langdurig verblijf niet in overweging genomen worden in zowel het ontvankelijkheidsonderzoek als het grondheidsonderzoek?!

Dat hieruit blijkt dat verwerende partij redenen zoekt om de aanvraag van verzoekers onontvankelijk te verklaren, zonder rekening te houden met ALLE elementen!

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht en bovendien ook een schending is van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de beslissing van verwerende partij dan ook onterecht genomen werd en zij de materiële motiveringsplicht schendt.

Het is in het belang van alle partijen om verzoekers op basis van alle voorliggende elementen het verblijf toe te kennen, waar zij recht op hebben, zodat zij kunnen werken en bijdragen in de maatschappij, wat zij zelf ook alleen maar wensen. Tevens is het voortzetten van de scholing van M en B, hier in België ook zeer belangrijk gezien de scholingsmogelijkheden in Georgië beduidend minder, soms onmogelijk zijn temeer daar M en B nog nooit in Georgië hebben verbleven.

Bijgevolg,

Dat verzoekers van mening zijn dat zij voldoende hebben aangetoond dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden, en dat zij van mening zijn dat hun regularisatieaanvraag ten gronde behandeld moest worden.

Dat verzoekers van mening zijn, dat zij volledig aan deze voorwaarden voldoen en bijgevolg een regularisatieaanvraag op basis van art 9bis in dienden teneinde hun verblijf te regulariseren.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel.

Verzoekers verblijven al geruime tijd in België! Dat zij dan ook onmogelijk kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, zij hebben hier immers een leven in veiligheid opgebouwd! Dat voor M. en B. België het "land van herkomst" kan gezien worden nu zij nog nooit elders verbleven hebben.

Dat verwerende partij bij het nemen van haar beslissing hier geen rekening mee heeft gehouden! Dat de beslissingen van verwerende partij aldus gebreken vertonen door hier geen rekening mee te houden.

Dat verzoekers dan ook menen dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld. Deze beslissingen schenden het redelijkheidsbeginsel Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld."

M. en B. lopen school in België, M. is tevens schoolplichtig. Dat de situatie van verzoekers en hun kinderen wel degelijk van die aard is dat elke terugkeer, zelfs een tijdelijke, naar het land van herkomst onmogelijk is. De schoolplicht en ook het schooltraject dat beide kinderen hier reeds hebben afgelegd dienen hierbij zeker in aanmerking te worden genomen.

Bovendien is het ook niet redelijk van verwerende partij om van verzoekers te verwachten dat zij hun kinderen achteruit stellen en het risico lopen om hen een schooljaar te laten verliezen door een aanvraag te doen bij de bevoegde autoriteiten in hun land van herkomst. Beide kinderen zijn niet vertrouwd met het Georgisch schrift en zullen een ernstige leerachterstand ontwikkelen dewelke zij hun hele leven met zich zullen meeslepen en hun toekomst zal hypothekeren.

Dat het allesbehalve vanzelfsprekend is dat verzoekers met hun minderjarige kinderen vertrekken en dat dit bovendien ook in alle redelijkheid niet van verzoekers verwacht kan worden!

Dat er wel degelijk een geheel van omstandigheden zijn die een aanvraag in België mogelijk maken en dat de buitengewone omstandigheden door verzoekers werden aangetoond, doch door verwerende partij niet in overweging werden genomen.

Verwerende partij beschikt inderdaad over een beoordelingsmarge met betrekking tot het nemen van een beslissing, doch het is onredelijk om met het geheel der omstandigheden in onderhavig dossier geen rekening te houden.”

2.2 In het tweede middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“Indien verzoekers terug dienen te keren naar hun land van herkomst, zal artikel 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Verwerende partij faalt in haar beslissing om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken.

Verzoekers hebben immers in België een onderkomen. Indien verzoekers dienen terug te keren, zullen verzoekers in de armoede terecht komen gezien zij daar niet kunnen terugvallen op personen die voor hen kunnen zorgen.

Verzoekers zijn al resp. 13 en 8 jaar niet meer in hun land van herkomst geweest. Zij kunnen immers niet terugkeren naar hun land van herkomst!

Zij zijn Georgië lang geleden ontvlucht uit schrik voor hun leven en hebben alle banden verbroken en alles en iedereen daar achtergelaten. Tevens dient men hier absoluut ook aan de kinderen te denken.

Verzoekers zullen in een situatie van extreme armoede terecht komen. Hoe kunnen zij na dergelijk lange periode van afwezigheid onmiddellijk de draad terug opnemen in Georgië.

Er wordt ten onrechte gemotiveerd dat verzoekers opgevangen kunnen worden door hun familie die nog in Georgië zou verblijven, eens te meer een teken dat dit dossier niet grondig behandeld is. De zus van verzoeker huwde in België en verblijft nog steeds hier. De ouders van verzoekster, A. T. en A. G., verblijven ook reeds 11 jaar in België. Zij hebben dus niemand meer in Georgië die hen, zelfs tijdelijk, kan opvangen.

Indien men het onderzoek grondig had verricht, had men dit kunnen vaststellen in de registers van de burgerlijke stand/bevolking.

Ook de kinderen zullen negatieve gevolgen ondervinden van een terugkeer. Men stelt dat deze een band hebben met Georgië door de band van hun ouders, doch deze kan niet vergeleken worden. De kinderen hebben hier geen enkele binding mee. De band die verzoekers hebben is bovendien reeds enige tijd doorgeknipt. Verzoekers zijn reeds lange tijd Georgië verlaten. Zoals hierboven meegedeeld verblijft de familie van verzoekers in België, verzoekers hebben Georgië reeds enige tijd geleden verlaten waardoor de band werd doorgeknipt. Indien de kinderen al contact hebben met familie, is het deze die in België verblijft.

Het zullen ook de kinderen zijn die ginds naar school moeten, zonder de taal te spreken, zonder enig vriendje of een bekend gezicht. Zij zullen niet kunnen aarden.

Dat men een actueel onderzoek diende te voeren naar de situatie in het land van herkomst en dat men deze elementen wel degelijk in overweging had dienen te nemen.

Dat de beslissing wel degelijk een schending inhoudt van artikel 3 EVRM!

Zij hebben geen enkel opvangnetwerk en kunnen nergens terecht voor hulp of steun. Dat dit wel degelijk een buitengewone omstandigheid uitmaakt die een aanvraag in België rechtvaardigt en dat een weigering van regularisatie wel degelijk een schending zou betekenen van artikel 3 EVRM."

2.3 In het derde middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voeren verzoekers de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"De terugkeer van verzoekers naar hun land van herkomst betekent een onevenredige schending van de gezinsbescherming (artikel 8 EVRM).

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

" 1. Eenieder heeft het recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van s'lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

In casu bestaat er een privé - en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Het artikel beschermt zowel het privé - als het gezinsleven. Het privéleven is het geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties die een persoon heeft opgebouwd in een land.4 Een langdurig verblijf in een bepaald land vereist in ieder geval een gedegen onderzoek naar het privéleven.5 Indien men vaststelt dat er inderdaad sprake is van een privéleven, dan dient de bevoegde autoriteit er het vereiste belang aan te hechten en dan kan een weigering van verblijf een schending inhouden op artikel 8 EVRM6 hetwelk naast de bescherming van het gezinsleven ook voorziet in de bescherming van het privéleven.

Artikel 8 definieert het begrip privéleven niet. Het is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het noch mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven.7 De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is een feitenkwestie.

Gaat het om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt er in principe geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar moet er absoluut onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om de betrokken vreemdeling op zijn grondgebied te laten blijven zodat hij zijn recht op eerbiediging van het privé(- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen. Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets waarbij wordt nagegaan of de staat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de concurrerende belangen van het individu, enerzijds, en de samenleving, anderzijds.

Staten beschikken bij deze belangenafweging over een zekere beoordelingsmarge. De omvang van de positieve verplichting is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen en het algemeen belang.9 Wanneer een persoon sociale bindingen in een land heeft uitgebouwd, dan dient men dit te catalogeren onder het privéleven. In die zin maakt het netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen onderdeel uit van het privéleven van elke persoon.10 Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met de Belgische samenleving is aangegaan.

Verzoekers kwamen jaren geleden naar België en bouwden hier een leven uit. Na enkele jaren en een grote kinderwens, zijn verzoekers trotse ouders geworden van M. en B.. Verzoekers zijn steeds actief

betrokken bij de dagelijkse activiteiten van hun kinderen en bouwden hierdoor ook een groot netwerk aan sociale contacten uit.

Bovendien verblijft de familie van verzoekers tevens in België. De zus van verzoeker is gehuwd in België en woont bij haar echtgenoot. De ouders van verzoekster wonen reeds 11 jaar in België.

Dat dit geheel der omstandigheden wel degelijk als privéleven dient te worden aanzien en dat dit beschermd wordt door artikel 8 EVRM. Minstens het privéleven van verzoekers en hun kinderen dient gerespecteerd te worden.

Thans is er aldus sprake van een veelheid aan buitengewone omstandigheden die een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis Vreemdelingenwet ontvankelijk maken. Dat verwerende partij hierover anders heeft geoordeeld is compleet onterecht!

Verzoekers hun belangen zijn volledig in België te situeren en zij bouwden hier een privéleven op waarbij verzoekers zich intens wist te integreren. Wanneer men een afweging maakt aan de hand van de fair balance-toets, dan dient men vast te stellen dat de belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen dan die van de samenleving.

Artikel 74/13 Vreemdelingenwet, artikel 3 Kinderrechtenverdrag - belang van het kind en artikel 24 Handvest Grondrechten van de EU

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang MH het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land" (eigen markering)

Deze bepaling is een indirecte verwijzing naar het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind.

De belangen van de kinderen zullen altijd vooropgesteld worden, dit wordt expliciet verklaard in artikel 3 van de Internationale Verklaring betreffende de Rechten van het Kind (IVRK):

Artikel 3 IVRK:

"1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of hun ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuur maatregelen. 3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht. "

De belangen van een kind dienen steeds vooropgezet te worden!

Er wordt gesteld dat dit geen directe werking heeft, doch in artikel 74/13 vreemdelingenwet wordt het hoger belang van het kind ook vooropgesteld. Hierdoor kan men aannemen dat de wetgever ook bedoeld heeft om deze internationale wetsartikelen uitwerking te geven in België.

Beide kinderen werden in België geboren en hebben steeds sinds hun geboorte in België gewoond. Beide kinderen gaan naar school en het oudste kind is schoolplichtig. Alle belangen van deze kinderen zijn duidelijk hier in België gesitueerd. Bovendien kennen zij het land van SVR1140820 16 herkomst van hun ouders niet. Zij zijn er nog nooit geweest en hebben steeds met hun ouders ononderbroken in België verbleven.

Het is in het belang van de kinderen dat zij samen met hun vader en moeder (verzoekers) in België kunnen blijven en hun school hier de komende jaren kunnen afmaken. Het sociale en culturele leven van de kinderen is geheel in België te situeren.

Het EHRM heeft in haar rechtspraak bevestigd dat het belang van minderjarige kinderen in overweging moet worden genomen bij de evenwichtsoefening die moet worden gemaakt wanneer een Overheid een beslissing moet nemen over een verblijfskwestie. Bij deze evenwichtsoefening dient men ook rekening te houden met de moeilijkheid die een minderjarig kind zal/kan ervaren bij een terugkeer naar het land van herkomst van zijn ouder (EHRM 3 oktober 2014, JEUNESSE t. Nederland)

Het Hof oordeelde als volgt:

"Whilst alone they cannot be decisive, such interests certainly must be afforded significant weight. Accordingly, national decision-making bodies should, in principle, advert to and assess evidence in respect of the practicality, feasibility and proportionality of any removal of a non-national parent in order to give effective protection and sufficient weight to the best interests of the children directly involved by it."
(Eigen markering)

De kinderen zijn diepgeworteld in België en hebben geen banden met Georgië.

Het Hof wijst op artikel 3 IVRK dat stelt dat nationale instanties het belang van het kind als voornaamste overweging bij hun uitspraken moeten betrekken.

De cruciale ontwikkeling van kinderen speelt zich af gedurende de eerste zes levensjaren. Beide kinderen zijn in België sinds hun geboorte. Een ontworteling is hoe dan ook niet in het belang van het kind aangezien zij sterk vertrouwd zijn met de omgeving hier in België.

Ook artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is noemenswaardig. Het bepaalt het volgende:

"1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid. 2. Bij alle handelingen betreffende kinderen ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13 NL 3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist." (Eigen markering)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent de directe werking van dit artikel waarbij de belangen van het kind een essentiële overweging moeten vormen. De Raad interpreteert deze bepaling in het licht van artikel 3 IVRK, waardoor dit ook geldt voor beslissingen die onrechtstreeks kinderen raken.¹¹ Hoe dan ook staat het vast dat het belang van het kind een essentiële overweging is die nauwkeurig dient te worden onderzocht met daarin begrepen een "fair-balance" toets met respect voor de mensenrechten. Het is in het belang van de minderjarige kinderen dat dit gezin in België kan blijven omdat een terugkeer naar het land van herkomst/afreis naar Georgië rechtstreeks manifeste negatieve gevolgen zal hebben voor de minderjarigen en aldus dient hun verblijf te worden geregulariseerd!

* * *

Schoolgaand kind

Beide kinderen van verzoekers gaan naar school in het Nederlands. Zij komen dan ook in aanmerking voor regularisatie op basis van schoolgaande kinderen, de aanvraag diende dan ook in de gegrondheid behandeld te worden.

Het feit dat het kind van verzoekers hier schoolgaand is, is een buitengewone omstandigheid. Immers, het kind kan moeilijk de school verlaten om terug te keren naar Georgië, om aldaar een aanvraag in te dienen?!

De enige oplossing is een regularisatie van hun verblijf!

Het kind heeft immers recht op onderwijs! Beide kinderen groeien in België op met onze normen en waarden. Hier wordt gewoon met de toekomst van het kind gespeeld, in de meest negatieve zin van het woord.

Hoe moeten de kinderen afreizen, school lopen naar een land waar men niets kent?

Ook het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind garandeert het recht op onderwijs.

Artikel 28 Onderwijs Het kind heeft recht op onderwijs. Basisonderwijs is voor ieder kind gratis en verplicht. De overheid zorgt ervoor dat het voortgezet - en beroepsonderwijs toegankelijk is voor ieder kind, in overeenstemming met zijn of haar leerniveau. De overheid pakt vroegtijdig schooluitval aan. De handhaving van de discipline op school moet de menselijke waardigheid en kinderrechten respecteren. Internationale samenwerking is nodig om analfabetisme te voorkomen.

Artikel 29 Onderwijsdoelstellingen Het kind heeft recht op onderwijs dat is gericht op: de ontplooiing van het kind; respect voor mensenrechten en voor de eigen culturele identiteit, de waarden van het eigen land en van andere landen; vrede en verdraagzaamheid; gelijkheid tussen geslachten; vriendschap tussen alle volken en groepen en eerbied voor het milieu. Iedereen is vrij om een school naar eigen inzicht op te richten met inachtneming van deze beginselen en de door de overheid vastgestelde minimumnormen voor alle scholen.

Het is geheel tegen het belang van het kind dat verwerende partij stelt dat verzoekers met hun kinderen (tijdelijk) kunnen terugkeren naar hun land van herkomst om aldaar een aanvraag tot regularisatie in te stellen. Beide kinderen zullen één of meerdere schooljaren verliezen. Indien zij dienen af te reizen naar Georgië, zullen zij eerst de taal moeten leren vooraleer zij ingeschreven kunnen worden in de school. Bovendien zullen zij weggerukt worden uit hun vertrouwde omgeving en van hun vriendjes.

Tevens kennen zij het Georgisch schrift niet. Dit ligt bovendien ver verwijderd van het Nederlands. Het Georgisch alfabet is zeer geavanceerd en niet eenvoudig. Dit is een complexe en diverse taal met zijn grammaticale regels en vele synoniemen. Het is voor de kinderen dan ook onmogelijk om dit meteen snel onder de knie te krijgen gezien zij nu in het Nederlands spreken en schrijven.

Uw Raad deed hierover, in een gelijkaardige zaak, reeds uitspraak. Het gezin verblijft al ettelijke jaren in België. De kinderen zijn niet in Georgië geboren en zijn er nog nooit geweest. Georgië heeft een compleet ander schrift, niet gekend door de kinderen.

Dat de bestreden beslissing aldus onterecht geoordeeld heeft dat er geen sprake is van buitengewone omstandigheden. Dat er wel degelijk een veelheid aan elementen in dit dossier aanwezig zijn die maken dat de aanvraag ontvankelijk én gegrond is. Dat verzoekers dan ook vragen om de beslissing te willen vernietigen."

2.4 Vervolgens voeren verzoekers tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten in het eerste middel de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Middelen: schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, schending van de Wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel, schending van het EVRM

Verzoekers kregen een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten) betekend.

Dat de beslissing van de staatssecretaris onterecht genomen werden.

De bestreden beslissingen schenden immers alle beginselen van behoorlijk bestuur, alsook art. 3 en 8 van het EVRM, rechten van het kind en de scholingsmogelijkheden indien verzoekers dienen terug te keren naar Georgië.

Verwerende partij dient het dossier van verzoekers in haar geheel te onderzoeken!

2. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Verzoekers wensen op te merken dat de beslissingen van verwerende partij getuigen van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

De beslissingen schenden het zorgvuldigheidsbeginsel

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming."

Dat de bestreden beslissingen getuigen van een onzorgvuldig onderzoek! Men stelt dat verzoekers zich niet in buitengewone omstandigheden bevinden om een aanvraag tot regularisatie in te dienen in België, doch dit is niet correct. Beide kinderen gaan in België naar school en zijn hier ook geboren. Het oudste kind is schoolplichtig, het jongste kind bijna. Verzoeker zou tevens aan de slag kunnen bij xxx, een bouwbedrijf. Gelet op het tekort aan dergelijke arbeidskrachten zou hij dus een aanwinst zijn voor het bedrijf. Verwerende partij stelt echter dat dit niet in aanmerking genomen kan worden.

Reeds uit andere dossiers is gebleken dat kinderen die afreizen naar een land dat niet het hunne is en waarvan zij de taal niet machtig zijn, dat het voor hen zeer moeilijk is om te aarden of zich aan te passen. De manier van lesgeven en het belangrijkste, de taal, is compleet anders dan in België. Om zo maar aan te nemen dat beide kinderen kunnen terugkeren/vertrekken en er ook les kunnen volgen is zeer kort door de bocht en schendt de zorgvuldigheid. Het Georgisch schrift is zeer complex waardoor het zeer moeilijk zal zijn voor de kinderen om er les te volgen en te aarden, zeker gezien zij nu in het Nederlands les krijgen en opgevoed worden.

Verzoekers haalden in hun aanvraag immers aan dat een eventuele terugkeer een schending van art 3 EVRM zou uitmaken.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

" Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Dat verwerende partij op zijn minst de situatie in hun land van herkomst diende te onderzoeken en dit onderzoek ook aandacht moest hebben voor de persoonlijke situatie van verzoekers.

Bovendien sprak de Raad van State zich reeds uit over deze kwestie. (RvS 23.09.2002, nr. 110 548). De bevoegde diensten dienen de situatie in het land van herkomst te onderzoeken op het moment dat zij een beslissing nemen. Verwerende partij weigert dit te doen.

Men beslist tevens op 14.07.2022 ook tot een bevel om het grondgebied te verlaten en aldus dient men een onderzoek te verrichten en op basis van de actuele situatie te beoordelen of zij al dan niet kunnen terugkeren zonder enig gevaar te lopen en/of in een mensonterende situatie terecht te komen.

Er is geen actueel onderzoek in het land van herkomst in hoofde van verzoekers gevoerd! Hierover wordt slechts aangehaald dat verzoekers nog familie hebben in hun land van herkomst, doch dit is niet correct. De zus van verzoeker huwde in België en verblijft sindsdien in België samen met haar echtgenoot. Ook de ouders van verzoekster verblijven reeds 11 jaar in België.

Door geen onderzoek te voeren of minstens niet aan te tonen dat dit gebeurd is, schendt verwerende partij flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel.

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf (Arrest Kirkwood (19479.83), 12 maart 1984).

Verzoekers hebben schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De kinderen zullen er tevens niet aarden en scholing moeten missen. Hierdoor wordt ook met hun toekomst gespeeld en wordt deze zelfs gehypothekeerd.

Dat zij dan ook onder de bescherming vallen van art 3 EVRM (infra). Verzoekers begrijpen niet waarom dit niet beschouwd kan worden als een buitengewone omstandigheid.

Verwerende partij schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken of verzoekers al dan niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

* * *

Verzoekers zijn van mening dat hun aanvraag wel degelijk ontvankelijk en gegrond moet verklaard worden.

Dat er in hoofde van verzoekers wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

Bovendien voegden verzoekers de nodige identiteitsstukken die ervoor zorgen dat hun aanvraag ontvankelijk verklaard diende te worden.

Volgens de algemene regel van artikel 9 van de Vreemdelingenwet dient een machtiging tot verblijf te gebeuren bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in het land waarvan de vreemdeling de nationaliteit heeft of waar hij of zij een verblijfsrecht heeft. Echter in geval van buitengewone omstandigheden kan een aanvraag tot machtiging van verblijf in België ingediend worden op basis van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet (R.v.St. ,nr. 56146; R.v.St. nr. 55204).

De rechtspraak van de Raad van State preciseert dat de term "circonstances exeptionelles" gelezen moet worden als "circonstances extraordinaires" fR-V-St, nr. 60962, 11 juli 1996, T.Vreem.1997. nr. 4, p. 385). Dit betekent dat buitengewone omstandigheden geen omstandigheden van overmacht moeten zijn. Er dient bewezen te worden dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor betrokkene.

Een buitengewone omstandigheid is niet hetzelfde als overmacht. Het betekent dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is voor de betrokkenen om naar hun land van herkomst te gaan om daar de aanvraag in te dienen.

Bovendien is er geen vereiste dat de buitengewone omstandigheid voor de betrokkene "onvoorzienbaar" is. De buitengewone omstandigheden mogen zelfs deels het gevolg zijn van het gedrag van de betrokkene zelf.

Verzoekers kunnen niet terugkeren naar Georgië om daar een regularisatieaanvraag in te dienen.

Verzoekers hun verblijf en hun integratie verantwoorden wel degelijk een aanvraag in België! De belangen van verzoekers en hun kinderen bevinden zich immers in België! Uiteraard dient ook het feit dat hun kinderen hier geboren zijn, schoolgaand en schoolplichtig zijn en enkel en alleen in onze maatschappij heeft geleefd, als buitengewone omstandigheid te worden aanvaard. Zij lopen tevens en uitsluitend school in de Nederlandse taal.

"Andere omstandigheden of geheel van omstandigheden Elke omstandigheid of geheel van omstandigheden die het indienen van de aanvraag in het herkomstland bijzonder moeilijk maakt, kan een buitengewone omstandigheid zijn. Die omstandigheden kunnen te maken hebben met het verblijf in België. Je kan ook omstandigheden in het herkomstland inroepen.

Voorbeelden van omstandigheden in België:

- je kind zou een school- of academiejaar verliezen"*

Dat er dus wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden. Bovendien kunnen verzoekers uit deze motivering niet afleiden waarom verwerende partij dit niet, minstens niet afdoende, onderzoekt in hem bestreden beslissing en stelt dat er geen buitengewone omstandigheden zijn!

Verwerende partij dient rekening te houden met ALLE en het geheel van elementen in het dossier en deze afdoende te motiveren!

Dat Kruispunt-Migratie.be de hierboven en hieronder vermelde voorbeelden aanhaalt die aanvaard zijn door de rechtspraak als buitengewone omstandigheden:

Lopende asielpcedure

Schending van artikel 3 of 8 EVRM

Administratieve onmogelijkheid

Medische elementen

Andere omstandigheden of een geheel van omstandigheden (Eigen markering)

Dat verzoekers wel degelijk buitengewone omstandigheden hebben aangehaald, die aanvaard worden door de rechtspraak.

Bijgevolg is het onredelijk van verwerende partij om het tegendeel te beweren!

Zij kunnen toch niet terugkeren naar Georgië om aan te tonen dat zij in Georgië in een mensonwaardige situatie terechtkomen.

Indien verwerende partij alle aangehaalde elementen, of minstens het geheel van elementen had onderzocht, zou men tot de vaststelling gekomen zijn dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden.

Dat de bestreden beslissing dan ook vernietigd dient te worden!

Deze beslissingen schenden de motiveringsverplichting

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoekers de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoekers niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot zijn besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

Verzoekers kunnen op geen enkele manier uit de beslissingen afleiden waarom hun langdurig verblijf, werkbereidheid en hun integratie geen buitengewone omstandigheden kunnen vormen en/of bijgevolg niet kunnen leiden tot regularisatie van hun verblijf.

Verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"De elementen van lang verblijf en integratie (...) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Dat de aangehaalde elementen zowel een buitengewone omstandigheid als een reden tot regularisatie kunnen vormen!

Zij motiveren ook niet waarom dit geen reden tot verblijf kan zijn voor verzoekers.

Waarom kan dit niet?! De opgebouwde integratie en het langdurig verblijf van verzoekers louter beschouwen als een grond tot regularisatie en niet in overweging nemen als buitengewone omstandigheid

zonder dit te motiveren en uit te leggen waarom dit niet als buitengewone omstandigheid kan beschouwd worden, is een flagrante schending van het rechtszekerheidsbeginsel en de motiveringsverplichting!

Art 9bis, §2 van de wet van 15.12.1980 vermeldt immers het volgende;

Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties; 2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend ivaren voor het einde van deze procedure; 3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk; 4° elementen die ingeroepen toerden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.

Dat art 9bis, §2 geen melding maakt van het feit dat een langdurig verblijf en integratie geen buitengewone omstandigheid kunnen uitmaken. Anders oordelen zou betekenen dat er een extra voorwaarde aan de wet wordt toegevoegd waarvan geenszins sprake is! Dit betekent dan ook een interpretatie contra legem.

Bijgevolg schendt verwerende partij flagrant het rechtszekerheidsbeginsel door deze elementen te verwerpen zonder enige wettelijke rechtvaardigingsgrond.

Dat verwerende partij bovendien het motiveringsbeginsel schendt.

De verwerende partij moet motiveren waarom de integratie geen buitengewone omstandigheid kan vormen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

Het getuigt van een eenzijdige interpretatie van verwerende partij om de opgebouwde integratie en het langdurig verblijf van verzoekers louter te willen beoordelen in het kader van het gegrondheidsonderzoek.

De kortste weg naar de beslissing en om met dit alles geen rekening te moeten houden is een onontvankelijkheidsbeslissing.

Hierdoor miskent verwerende partij de buitengewone omstandigheden. Dat dit onaanvaardbaar is!

Waarom kan de opgebouwde integratie en het langdurig verblijf niet in overweging genomen worden in zowel het ontvankelijkheidsonderzoek als het gegrondheidsonderzoek?!

Dat hieruit blijkt dat verwerende partij redenen zoekt om de aanvraag van verzoekers onontvankelijk te verklaren, zonder rekening te houden met ALLE elementen!

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht en bovendien ook een schending is van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de beslissing van verwerende partij dan ook onterecht genomen werd en zij de materiële motiveringsplicht schendt.

Het is in het belang van alle partijen om verzoekers op basis van alle voorliggende elementen het verblijf toe te kennen, waar zij recht op hebben, zodat zij kunnen werken en bijdragen in de maatschappij, wat zij zelf ook alleen maar wensen. Tevens is het voortzetten van de scholing van M en B, hier in België ook zeer belangrijk gezien de scholingsmogelijkheden in Georgië beduidend minder, soms ónmogelijk zijn temeer daar M en B nog nooit in Georgië hebben verbleven.

Bijgevolg,

Dat verzoekers van mening zijn dat zij voldoende hebben aangetoond dat er wel degelijk sprake is van buitengewone omstandigheden, en dat zij van mening zijn dat hun regularisatieaanvraag ten gronde behandeld moest worden.

Dat verzoekers van mening zijn, dat zij volledig aan deze voorwaarden voldoen en bijgevolg een regularisatieaanvraag op basis van art 9bis in dienden teneinde hun verblijf te regulariseren.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel. Verzoekers verblijven al geruime tijd in België! Dat zij dan ook onmogelijk kruinen terugkeren naar hun land van herkomst, zij hebben hier immers een leven in veiligheid opgebouwd! Dat voor M en B België het "land van herkomst" kan gezien worden nu zij nog nooit elders verbleven hebben.

Dat verwerende partij bij het nemen van haar beslissing hier geen rekening mee heeft gehouden! Dat de beslissingen van verwerende partij aldus gebreken vertonen door hier geen rekening mee te houden.

Dat verzoekers dan ook menen dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Deze beslissingen schenden het redelijkheidsbeginsel

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld. " 14

M. en B. lopen school in België, Maria is tevens schoolplichtig. Dat de situatie van verzoekers en hun kinderen wel degelijk van die aard is dat elke terugkeer, zelfs een tijdelijke, naar het land van herkomst onmogelijk is. De schoolplicht en ook het schooltraject dat beide kinderen hier reeds hebben afgelegd dienen hierbij zeker in aanmerking te worden genomen.

Bovendien is het ook niet redelijk van verwerende partij om van verzoekers te verwachten dat zij hun kinderen achteruit stellen en het risico lopen om hen een schooljaar te laten verliezen door een aanvraag te doen bij de bevoegde autoriteiten in hun land van herkomst. Beide kinderen zijn niet vertrouwd met het Georgisch schrift en zullen een ernstige leerachterstand ontwikkelen dewelke zij hun hele leven met zich zullen meeslepen en hun toekomst zal hypothekeren.

Dat het allesbehalve vanzelfsprekend is dat verzoekers met hun minderjarige kinderen vertrekken en dat dit bovendien ook in alle redelijkheid niet van verzoekers verwacht kan worden!

Dat er wel degelijk een geheel van omstandigheden zijn die een aanvraag in België mogelijk maken en dat de buitengewone omstandigheden door verzoekers werden aangetoond, doch door verwerende partij niet in overweging werden genomen.

Verwerende partij beschikt inderdaad over een beoordelingsmarge met betrekking tot het nemen van een beslissing, doch het is onredelijk om met het geheel der omstandigheden in onderhavig dossier geen rekening te houden."

2.5 Verzoekers voeren in het vijfde middel, gericht tegen de tweede en derde bestreden beslissing de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Indien verzoekers terug dienen te keren naar hun land van herkomst, zal artikel 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Verwerende partij faalt in haar beslissing om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken.

Verzoekers hebben immers in België een onderkomen. Indien verzoekers dienen terug te keren, zullen verzoekers in de armoede terecht komen gezien zij daar niet kunnen terugvallen op personen die voor hen kunnen zorgen.

Verzoekers zijn al resp. 13 en 8 jaar niet meer in hun land van herkomst geweest.

Zij kunnen immers niet terugkeren naar hun land van herkomst! Zij zijn Georgië lang geleden ontvlucht uit schrik voor hun leven en hebben alle banden verbroken en alles en iedereen daar achtergelaten. Tevens dient men hier absoluut ook aan de kinderen te denken.

Verzoekers zullen in een situatie van extreme armoede terecht komen. Hoe kunnen zij na dergelijk lange periode van afwezigheid onmiddellijk de draad terug opnemen in Georgië.

Er wordt ten onrechte gemotiveerd dat verzoekers opgevangen kunnen worden door hun familie die nog in Georgië zou verblijven, eens te meer een teken dat dit dossier niet grondig behandeld is. De zus van verzoeker huwde in België en verblijft nog steeds hier. De ouders van verzoekster, A T en A G, verblijven ook reeds 11 jaar in België. Zij hebben dus niemand meer in Georgië die hen, zelfs tijdelijk, kan opvangen.

Indien men het onderzoek grondig had verricht, had men dit kunnen vaststellen in de registers van de burgerlijke stand/bevolking.

Ook de kinderen zullen negatieve gevolgen ondervinden van een terugkeer. Men stelt dat deze een band hebben met Georgië door de band van hun ouders, doch deze kan niet vergeleken worden. De kinderen hebben hier geen enkele binding mee. De band die verzoekers hebben is bovendien reeds enige tijd doorgeknipt. Verzoekers zijn reeds lange tijd Georgië verlaten. Zoals hierboven meegedeeld verblijft de familie van verzoekers in België, verzoekers hebben Georgië reeds enige tijd geleden verlaten waardoor de band werd doorgeknipt. Indien de kinderen al contact hebben met familie, is het deze die in België verblijft.

Het zullen ook de kinderen zijn die ginds naar school moeten, zonder de taal te spreken, zonder enig vriendje of een bekend gezicht. Zij zullen niet kunnen aarden.

Dat men een actueel onderzoek diende te voeren naar de situatie in het land van herkomst en dat men deze elementen wel degelijk in overweging had dienen te nemen.

Dat de beslissing wel degelijk een schending inhoudt van artikel 3 EVRM!

Zij hebben geen enkel opvangnetwerk en kunnen nergens terecht voor hulp of steun. Dat dit wel degelijk een buitengewone omstandigheid uitmaakt die een aanvraag in België rechtvaardigt en dat een weigering van regularisatie wel degelijk een schending zou betekenen van artikel 3 EVRM.

2.6 In het derde middel gericht tegen de tweede en derde bestreden beslissing voeren verzoekers de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“De terugkeer van verzoekers naar hun land van herkomst betekent een onevenredige schending van de gezinsbescherming (artikel 8 EVRM).

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

“ 1. Eenieder heeft het recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van s'lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. ”

In casu bestaat er een privé - en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Het artikel beschermt zowel het privé - als het gezinsleven. Het privéleven is het geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties die een persoon heeft opgebouwd in een land.¹⁵ Een langdurig verblijf in een bepaald land vereist in ieder geval een gedegen onderzoek naar het privéleven.¹⁶ Indien men vaststelt dat er inderdaad sprake is van een privéleven, dan dient de bevoegde autoriteit er het vereiste belang aan te hechten en dan kan een weigering van verblijf een schending inhouden op artikel 8 EVRM¹⁷ hetwelk naast de bescherming van het gezinsleven ook voorziet in de bescherming van het privéleven.

Artikel 8 definieert het begrip privéleven niet. Het is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het noch mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven.¹⁸ De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is een feitenkwestie.

Gaat het om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt er in principe geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar moet er absoluut onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om de betrokken vreemdeling op zijn grondgebied te laten blijven zodat hij zijn recht op eerbiediging van het privé(- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen.¹⁹ *Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets waarbij wordt nagegaan of de staat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de concurrerende belangen van het individu, enerzijds, en de samenleving, anderzijds.

Staten beschikken bij deze belangenafweging over een zekere beoordelingsmarge. De omvang van de positieve verplichting is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen en het algemeen belang.²⁰ Wanneer een persoon sociale bindingen in een land heeft uitgebouwd, dan dient men dit te catalogeren onder het privéleven. In die zin maakt het netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen onderdeel uit van het privéleven van elke persoon.²¹ Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met de Belgische samenleving is aangegaan.

Verzoekers kwamen jaren geleden naar België en bouwden hier een leven uit. Na enkele jaren en een grote kinderwens, zijn verzoekers trotse ouders geworden van M. en B.. Verzoekers zijn steeds actief betrokken bij de dagelijkse activiteiten van hun kinderen en bouwden hierdoor ook een groot netwerk aan sociale contacten uit.

Bovendien verblijft de familie van verzoekers tevens in België. De zus van verzoeker is gehuwd in België en woont bij haar echtgenoot. De ouders van verzoekster wonen reeds 11 jaar in België.

Dat dit geheel der omstandigheden wel degelijk als privéleven dient te worden aanzien en dat dit beschermd wordt door artikel 8 EVRM. Minstens het privéleven van verzoekers en hun kinderen dient gerespecteerd te worden.

Thans is er aldus sprake van een veelheid aan buitengewone omstandigheden die een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis Vreemdelingenwet ontvankelijk maken. Dat verwerende partij hierover anders heeft geoordeeld is compleet onterecht!

Verzoekers hun belangen zijn volledig in België te situeren en zij bouwden hier een privéleven op waarbij verzoekers zich intens wist te integreren. Wanneer men een afweging maakt aan de hand van de fair balance-toets, dan dient men vast te stellen dat de belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen dan die van de samenleving

Artikel 74/13 Vreemdelingenwet, artikel 3 Kinderrechtenverdrag - belang van het kind en artikel 24 Handvest Grondrechten van de EU

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land" (eigen markering)

Deze bepaling is een indirecte verwijzing naar het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind.

De belangen van de kinderen zullen altijd vooropgesteld worden, dit wordt expliciet verklaard in artikel 3 van de Internationale Verklaring betreffende de Rechten van het Kind (IVRK):

Artikel 3 IVRK:

"1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuur maatregelen. 3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht."

De belangen van een kind dienen steeds vooropgezet te worden!

Er wordt gesteld dat dit geen directe werking heeft, doch in artikel 74/13 vreemdelingenwet wordt het hoger belang van het kind ook vooropgesteld. Hierdoor kan men aannemen dat de wetgever ook bedoeld heeft om deze internationale wetsartikelen uitwerking te geven in België.

Beide kinderen werden in België geboren en hebben steeds sinds hun geboorte in België gewoond. Beide kinderen gaan naar school en het oudste kind is schoolplichtig. Alle belangen van deze kinderen zijn duidelijk hier in België gesitueerd. Bovendien kennen zij het land van herkomst van hun ouders niet. Zij zijn er nog nooit geweest en hebben steeds met hun ouders ononderbroken in België verbleven.

Het is in het belang van de kinderen dat zij samen met hun vader en moeder (verzoekers) in België kunnen blijven en hun school hier de komende jaren kunnen afmaken. Het sociale en culturele leven van de kinderen is geheel in België te situeren.

Het EHRM heeft in haar rechtspraak bevestigd dat het belang van minderjarige kinderen in overweging moet worden genomen bij de evenwichtsoefening die moet worden gemaakt wanneer een Overheid een beslissing moet nemen over een verblijfskwestie. Bij deze evenwichtsoefening dient men ook rekening te houden met de moeilijkheid die een minderjarig kind zal/kan ervaren bij een terugkeer naar het land van herkomst van zijn ouder (EHRM 3 oktober 2014, JEUNESSE t. Nederland)

Het Hof oordeelde als volgt:

*"Whilst alone they cannot be decisive, such interests certainly must be afforded significant weight. Accordingly, national decision-making bodies should, in principle, advert to and assess evidence in respect of the practicality, feasibility and proportionality of any removal of a non-national parent in order to give effective protection and sufficient weight to the best interests of the children directly involved by it."
" (Eigen markering)*

De kinderen zijn diepgeworteld in België en hebben geen banden met Georgië.

Het Hof wijst op artikel 3IVRK dat stelt dat nationale instanties het belang van het kind als voornaamste overweging bij hun uitspraken moeten betrekken.

De cruciale ontwikkeling van kinderen speelt zich af gedurende de eerste zes levensjaren. Beide kinderen zijn in België sinds hun geboorte. Een ontworteling is hoe dan ook niet in het belang van het kind aangezien zij sterk vertrouwd zijn met de omgeving hier in België.

Ook artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is noemenswaardig. Het bepaalt het volgende:

"1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid. 2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het

kind de eerste overweging. 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13 NL 3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist. " (Eigen markering)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent de directe werking van dit artikel waarbij de belangen van het kind een essentiële overweging moeten vormen. De Raad interpreteert deze bepaling in het licht van artikel 3 IVRK, waardoor dit ook geldt voor beslissingen die onrechtstreeks kinderen raken.²² Hoe dan ook staat het vast dat het belang van het kind een essentiële overweging is die nauwkeurig dient te worden onderzocht met daarin begrepen een "fair-balance", toets met respect voor de mensenrechten.

Het is in het belang van de minderjarige kinderen dat dit gezin in België kan blijven omdat een terugkeer naar het land van herkomst/afreis naar Georgië rechtstreeks manifeste negatieve gevolgen zal hebben voor de minderjarigen en aldus dient hun verblijf te worden geregulariseerd!

* * *

Schoolgaand kind Beide kinderen van verzoekers gaan naar school in het Nederlands. Zij komen dan ook in aanmerking voor regularisatie op basis van schoolgaande kinderen/ de aanvraag diende dan ook in de gegrondheid behandeld te worden.

Het feit dat het kind van verzoekers hier schoolgaand is, is een buitengewone omstandigheid. Immers, het kind kan moeilijk de school verlaten om terug te keren naar Georgië, om aldaar een aanvraag in te dienen?!

De enige oplossing is een regularisatie van hun verblijf!

Het kind heeft immers recht op onderwijs! Beide kinderen groeien in België op met onze normen en waarden. Hier wordt gewoon met de toekomst van het kind gespeeld, in de meest negatieve zin van het woord.

Hoe moeten de kinderen afreizen, school lopen naar een land waar men niets kent?

Ook het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind garandeert het recht op onderwijs.

Artikel 28 Onderwijs Het kind heeft recht op onderwijs. Basisonderwijs is voor ieder kind gratis en verplicht. De overheid zorgt ervoor dat het voortgezet - en beroepsonderwijs toegankelijk is voor ieder kind, in overeenstemming met zijn of haar leerniveau. De overheid pakt vroegtijdig schooluitval aan. De handhaving van de discipline op school moet de menselijke waardigheid en kinderrechten respecteren. Internationale samenwerking is nodig om analfabetisme te voorkomen.

artikel 29 Onderwijsdoelstellingen Het kind heeft recht op onderwijs dat is gericht op: de ontplooiing van het kind; respect voor mensenrechten en voor de eigen culturele identiteit, de waarden van het eigen land en van andere landen; vrede en verdraagzaamheid; gelijkheid tussen geslachten; vriendschap tussen alle volken en groepen en eerbied voor het milieu. Iedereen is vrij om een school naar eigen inzicht op te richten met inachtneming van deze beginselen en de door de overheid vastgestelde minimumnormen voor alle scholen.

Het is geheel tegen het belang van het kind dat verwerende partij stelt dat verzoekers met hun kinderen (tijdelijk) kunnen terugkeren naar hun land van herkomst om aldaar een aanvraag tot regularisatie in te stellen. Beide kinderen zullen één of meerdere schooljaren verliezen. Indien zij dienen af te reizen naar Georgië, zullen zij eerst de taal moeten leren vooraleer zij ingeschreven kunnen worden in de school. Bovendien zullen zij weggerukt worden uit hun vertrouwde omgeving en van hun vriendjes.

Tevens kennen zij het Georgisch schrift niet. Dit ligt bovendien ver verwijderd van het Nederlands. Het Georgisch alfabet is zeer geavanceerd en niet eenvoudig. Dit is een complexe en diverse taal met zijn grammaticale regels en vele synoniemen. Het is voor de kinderen dan ook onmogelijk om dit meteen snel onder de knie te krijgen gezien zij nu in het Nederlands spreken en schrijven.

Uw Raad deed hierover, in een gelijkaardige zaak, reeds uitspraak. Het gezin verblijft al ettelijke jaren in België. De kinderen zijn niet in Georgië geboren en zijn er nog nooit geweest. Georgië heeft een compleet ander schrift, niet gekend door de kinderen.

Dat de bestreden beslissing aldus onterecht geoordeeld heeft dat er geen sprake is van SVR1140820 36 buitengewone omstandigheden. Dat er wel degelijk een veelheid aan elementen in dit dossier aanwezig zijn die maken dat de aanvraag ontvankelijk én gegrond is. Dat verzoekers dan ook vragen om de beslissing te willen vernietigen.”

2.7 Gelet op hun onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen, gericht tegen de eerste bestreden beslissing en tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, tezamen beoordeeld.

De verzoekers beroepen zich op een schending van artikel 24 van het Handvest. Het Handvest is evenwel enkel van toepassing in zoverre Unierecht ten uitvoer wordt gelegd, wat het geval is wanneer een nationale regeling binnen het toepassingsgebied van het Unierecht valt (cf. artikel 51 van het Handvest; HvJ 26 februari 2013, C-617/10, Akerberg, § 21). Wanneer de schending van artikel 24 van het Handvest wordt aangevoerd, dient er bijgevolg een aanknopingspunt met het Unierecht te bestaan in de aan de rechter voorgelegde betwisting. De thans bestreden beslissing werd evenwel genomen in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dat geen omzetting vormt of toepassing is van Unierecht, noch anderszins aanknoopt bij het Unierecht, zodat de thans voorliggende betwisting niet valt binnen de werkingsfeer van het Unierecht (cf. HvJ 26 februari 2013, C-617/10, Akerberg, §§ 22-23). Bijgevolg is het Handvest in deze niet van toepassing. De aangevoerde schending van artikel 24 van het Handvest mist derhalve juridische grondslag.

De verzoekers kunnen zich in het kader van de eerste bestreden beslissing evenmin dienstig beroepen op een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling moet de minister (c.q. staatssecretaris) of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering ten aanzien van de onderdaan van een derde land rekening houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken persoon. Artikel 1, 6° van de vreemdelingenwet definieert een beslissing tot verwijdering als volgt: *“de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt”*. De eerste bestreden beslissing betreft echter de loutere niet-ontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Bijgevolg is artikel 74/13 van de vreemdelingenwet *in casu* niet van toepassing.

Het artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag kan voorts, wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepaling is geen duidelijke en juridisch volledige bepaling die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, opleggen. Aan deze bepaling moet derhalve een directe werking worden ontzegd. De verzoekers kunnen daarom de rechtstreekse schending van dit artikel van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig aanvoeren (RvS 7 februari 1996, nr. 58.032; RvS 11 juni 1996, nr. 60.097; RvS 1 april 1997, nr. 65.754; RvS 28 juni 2001, nr. 97.206).

De verzoekers beroepen zich op een schending van de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De Raad stelt vast dat in de eerste bestreden beslissing de determinerende motieven worden aangegeven op basis waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9bis van de vreemdelingenwet, gemotiveerd dat de door de verzoekers aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom zij de aanvraag om machtiging tot verblijf niet zouden kunnen indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland. Er wordt tevens op concrete wijze toegelicht waarom de

door de verzoekers aangebrachte gegevens niet worden weerhouden als buitengewone omstandigheden. Alle door de verzoekers aangebrachte gegevens worden hierbij, één na één, op een overzichtelijke en beargumenteerde wijze in de bestreden beslissing besproken. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. In de tweede en derde bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en wordt vastgesteld dat verzoekers niet over een geldig internationaal paspoort beschikken voorzien van een geldig visum. Dit wordt niet betwist door verzoekers.

De verzoekers voeren aan dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris dient te motiveren waarom hun integratie geen buitengewone omstandigheid kan vormen. De verzoekers gaan er evenwel aan voorbij dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt gemotiveerd dat “(...) *de duur van hun verblijf op het Belgische grondgebied, hun stelling dat ze duurzaam lokaal verankerd zouden zijn, het feit dat er iemand een tewerkstellingsbelofte voorlegt voor mijnheer (meer bepaald de onderneming xxx) geen buitengewone omstandigheden (zijn). Hun verblijf in België werd enkel toegestaan naar aanleiding van hun verzoek om internationale bescherming (afgewezen door de Belgische asielinstanties) en de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van mijnheer die eveneens afgewezen werd. Betrokkenen weigeren telkens na betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten gevolg te geven aan die instructie. De elementen van integratie behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en worden bijgevolg in deze fase niet verder behandeld (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).*” Verweerder verwijst daarbij naar het arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 van de Raad van State, waarin wordt gesteld dat “*omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend*”. Aldus blijkt uit de motieven van de eerste bestreden beslissing dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris wel degelijk heeft gemotiveerd waarom de integratie van de verzoekers geen buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet uitmaakt. Hierbij kan er nog op worden gewezen dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet verder te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het waarom of uitleg dient te vermelden.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, wat *in casu* niet het geval is, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cf. RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Uit de inhoudelijke kritiek die in het verzoekschrift wordt naar voor gebracht, blijkt dat de verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

Waar de verzoekers inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de in de eerste bestreden beslissing opgegeven motieven, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is

uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dat de juridische grondslag van de bestreden beslissing vormt.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048).

Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. De verweerder oordeelde *in casu* dat de door verzoekers aangebrachte gegevens geen buitengewone omstandigheid vormen waaruit blijkt dat zij de aanvraag niet via de gewone procedure van artikel 9 van de vreemdelingenwet zouden kunnen indienen, reden waarom deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen moet als uitzonderingsbepaling restrictief worden geïnterpreteerd (cf. RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

De verweerder beschikt bij het beoordelen van het al dan niet buitengewoon karakter van de aangevoerde omstandigheden over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarop de Raad slechts een marginale toetsing kan uitoefenen.

De verweerder oordeelde *in casu* dat de door verzoekers aangebrachte gegevens geen buitengewone omstandigheid vormen waaruit blijkt dat zij de aanvraag niet via de gewone procedure van artikel 9 van de vreemdelingenwet zouden kunnen indienen, reden waarom deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen moet als uitzonderingsbepaling restrictief worden geïnterpreteerd (cf. RvS 9 december 2009, nr. 198.769). De verweerder beschikt bij het beoordelen van het al dan niet buitengewoon karakter van de aangevoerde omstandigheden over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarop de Raad slechts een marginale toetsing kan uitoefenen.

Waar verzoekers betogen dat verweerder geen rekening heeft gehouden met alle en het geheel van elementen aangehaald als buitengewone omstandigheden die hen verhinderen de aanvraag in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland en verwijzen naar de elementen van lang verblijf, werkbereidheid en integratie, merkt de Raad volledigheidshalve op dat uit artikel 9bis van de vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat een element dat als buitengewone omstandigheid werd aangevoerd maar niet werd aanvaard (zie bespreking hierboven), anders zou moeten worden beoordeeld ingeval het gecombineerd wordt met andere elementen die zelf ook niet bewezen of aanvaardbaar zijn. Noch in hun aanvraag, noch in hun verzoekschrift hebben verzoekers gepreciseerd waarom de ingeroepen elementen samen genomen hen alsnog zouden verhinderen om de aanvraag bij de voor het land van herkomst bevoegde diplomatieke of consulaire post in te dienen.

Verzoekers verwijzen in dit verband tevens naar de scholing van hun kinderen en dat de scholingsmogelijkheden beduidend minder, soms onmogelijk zijn in Georgië. Verzoekers gaan eraan voorbij dat in de bestreden beslissing de scholing van de kinderen niet wordt aanvaard als buitengewone omstandigheid, nu de scholing plaatsvond in precair verblijf, niet wordt aangetoond dat hun schoolgang niet zou kunnen verdergezet in Georgië, de kinderen geen kwetsbaarheden vertonen waarbij gespecialiseerd onderwijs nodig zou zijn die niet beschikbaar zou zijn in Georgië en niet wordt aangetoond dat onderwijs aan hun kinderen in Georgië zal worden ontzegd. Verweerder heeft duidelijk en concreet uitgelegd waarom hij van oordeel is dat de bovenvermelde elementen niet toelaten te besluiten dat er in hoofde van verzoekers buitengewone omstandigheden aanwezig zijn. Verzoekers herhalen in wezen de elementen die zij in hun verblijfsaanvraag van 2 februari 2021 hebben aangevoerd als buitengewone omstandigheden. Door deze elementen te herhalen, tonen zij evenwel niet aan dat verweerder verkeerdelijk motiveerde dat uit voormelde gegevens geen buitengewone omstandigheid, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, kan worden afgeleid.

Verzoekers tonen door erop te wijzen dat in artikel 9bis van de vreemdelingenwet het langdurig verblijf, de integratie, werkbereidheid en schoollopen van hun kinderen niet worden vermeld als elementen die niet op ontvankelijke wijze worden ingeroepen en door aan te voeren dat deze elementen zowel in het ontvankelijkheidsonderzoek als het gegrondheidsonderzoek in overweging kunnen worden genomen, niet aan dat verweerder gelet op het voorgaande in deze zaak verkeerdelijk besloot dat de aangevoerde elementen inzake de integratie enkel relevant zijn bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag. Het feit dat de wetgever in artikel 9bis, § 2 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk heeft bepaald dat een aantal elementen niet als buitengewone omstandigheid kunnen worden aanvaard impliceert niet dat verweerder niet mag oordelen dat ook gegevens die niet in deze wetsbepaling zijn opgenomen niet toelaten het bestaan van een buitengewone omstandigheid vast te stellen.

Verzoekers tonen geen schending van de motiveringsplicht aan.

Verzoekers voeren vervolgens de schending aan van het redelijkheidsbeginsel door “*te verwachten dat zij hun kinderen achteruit stellen en het risico lopen om hen een schooljaar te laten verliezen door een aanvraag te doen bij de bevoegde diensten in hun land van herkomst*”. Zij stellen dat de kinderen niet vertrouwd zijn met het Georgisch schrift en een ernstige leerachterstand zullen ontwikkelen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

Dat hun kinderen, die momenteel 5 jaar en 6 jaar oud geworden zijn, in België zijn geboren en recent naar een Nederlandstalige school gaan, vormt geen buitengewone omstandigheid die het gezin verhindert terug te keren naar het herkomstland om zich vervolgens tot de bevoegde Belgische ambassade te richten om er een visum aan te vragen. Betrokkenen beweren dat het in het hoger belang is van hun kinderen dat hun schoolopleiding niet verstoord wordt. Echter, betrokkenen hebben steeds geweten dat deze scholing plaatsvond in precair verblijf. Betrokkenen tonen niet aan dat hun kinderen hun schoolgang niet

zouden kunnen verderzetten in Georgië. Betrokkenen maken niet aannemelijk dat hun kinderen geen enkele band met Georgië hebben. Hoewel de kinderen niet in Georgië zijn geboren, hebben ze wel via hun ouders een band met Georgië. Betrokkenen hebben immers de Georgische nationaliteit. Er mag dan ook worden van uitgegaan dat betrokkenen hun kinderen tot op zekere hoogte de Georgische taal en cultuur bijbrengen, zeker gelet op het feit dat betrokkenen nooit een verblijfsrecht van onbepaalde duur hebben gehad in België en zij dus moeten beseft hebben dat hun verblijf in België slechts voorlopig was. De kinderen zijn zeer jong en afhankelijk van hun ouders. De kinderen vertonen geen kwetsbaarheden waarbij gespecialiseerd onderwijs nodig zou zijn die niet beschikbaar zou zijn in Georgië. We verwijzen ook betreffende dit argument dat eerder ook al werd aangehaald naar de beslissing 9bis van 31.01.2020. De verdragsbepalingen in het Kinderrechtenverdrag zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, opleggen. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Het leven van de kinderen komt niet in het gedrang door een terugkeer naar het land van herkomst. De kinderen worden ook niet van hun ouders gescheiden. Betrokkenen tonen niet aan dat onderwijs aan hun kinderen in Georgië zal worden ontzegd.”

Het is niet kennelijk onredelijk te oordelen dat verzoekers hun kinderen tot op zekere hoogte de Georgische taal en cultuur hebben bijgebracht, gelet op het feit dat verzoekers nooit verblijfsrecht van onbepaalde duur hebben gehad en zij moesten beseft hebben dat hun verblijf slechts voorlopig was in België. De kinderen zijn ook slechts 5 en 6 jaar oud en pas recent naar een Nederlandstalige school gegaan. De scholing vond steeds in precair verblijf plaats. Verzoekers tonen niet aan dat het onderwijs aan hun kinderen in Georgië wordt ontzegd.

De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Inzake de tweede bestreden beslissing staat het niet ter discussie dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig visum en dat het feitelijke gegeven dat aan de basis ligt van deze beslissing dus correct is. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9bis van de vreemdelingenwet blijkt niet.

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissingen, kunnen verzoekers ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (cf. RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Uit wat voorligt, blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat evenmin een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (cf. RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349). Door onterecht voor te houden dat verweerder niet heeft voorzien in een deugdelijke motivering en door, evenzeer onterecht, te stellen dat verweerdere standpunten geen wettelijke rechtvaardigingsgrond hebben, tonen verzoekers geen schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel.

Vervolgens voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Dit artikel luidt als volgt: *“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen”*.

Om te kunnen besluiten dat de bepaling van artikel 3 van het EVRM werd geschonden, dient te blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat verzoekers in het land waarnaar zij mogen worden teruggelid, een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moeten deze beweringen staven met een begin van bewijs en moeten concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen.

Verzoekers betogen dat zij na terugkeer in Georgië in armoede zullen terechtkomen, gezien zij niet kunnen terugvallen op personen die voor hen kunnen zorgen. Hun familie verblijft ook niet meer in Georgië, noch de zus van verzoeker, noch de ouders van verzoekster verblijven in Georgië. De kinderen hebben geen band met Georgië en de ouders hebben sinds enige tijd de band doorgesneden. Ze hebben geen opvangnetwerk in Georgië en kunnen nergens terecht voor hulp of steun.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd:

“Verzoekers verwijzen naar artikel 3 van het EVRM en de dreiging met armoede die hen te beurt zou vallen indien ze terug zouden moeten keren naar Georgië. Betrokkenen verklaren tegelijkertijd over geen inkomsten te beschikken in België omdat hen geen werkvergunning werd toegestaan gezien hun verblijf in België zonder geldige verblijfsdocumenten. Mevrouw verklaarde drie jaren naar een Britse school te zijn gaan in Tbilisi en gewerkt (als au pair) en gestudeerd te hebben in Duitsland. Het is niet geloofwaardig dat mevrouw geen tewerkstellingskansen zou hebben in haar land van herkomst. Hetzelfde geldt voor mijnheer die twee jaren gespecialiseerde studies verrichtte in de auto-mechaniek. Hij verklaarde als zelfstandige te hebben gewerkt in Georgië in de bouwsector. Dat verzoekers in armoede zouden terechtkomen is niet geloofwaardig. Bovendien beschikken ze nog steeds over een familiaal netwerk in Georgië. De zus, bijvoorbeeld, van mijnheer, P. M., zou in Tbilisi verblijven en zijn broer, P. D., zou in Rustavi verblijven. Mevrouw heeft ook familieleden waaronder A. T. en A. G.. Betrokkenen kunnen een visum en werkvergunning aanvragen via de Belgische ambassade, eventueel met de hulp van hun advocaat en xxx (...) in Edegem. Volgens de getuigenis van de heer Y. V. zou mijnheer een eigen bedrijf willen opstarten in België. Ook dat is mogelijk, maar ook voor deze procedure kan mijnheer zich tot de Belgische ambassade richten.”

Uit de motivering van de eerste bestreden beslissing blijkt aldus dat de verweerder is nagegaan of de verzoekers elementen hebben aangebracht die kunnen wijzen op een miskenning van artikel 3 van het EVRM, doch dat hij van mening was dat dit niet het geval was. Verweerder kan worden gevolgd waar hij oordeelt dat het betoog dat zij in armoede zouden terechtkomen, ongeloofwaardig is aangezien verzoeker als zelfstandige werkte in de bouwsector en verzoekster studeerde in Duitsland. Waar zij betogen geen familie meer te hebben in Georgië en de familie in België verblijft, laten zij na dit met een begin van bewijs te staven. De verzoekers houden dan ook ten onrechte voor als zou geen onderzoek zijn verricht in het licht van artikel 3 van het EVRM en de door hen in dit verband in hun aanvraag ingeroepen elementen. De gemachtigde heeft wel degelijk onderzocht in welke mate de verzoekers een ernstige grief, ontleend aan artikel 3 van het EVRM, aantoonen, en heeft geoordeeld dat hun grief ongeloofwaardig is. De Raad merkt op dat verzoekers in dit verband geen concrete en persoonlijke elementen aanbrengen die erop wijzen dat zij in hun herkomstlanden een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM dienen te vrezden. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet weerhouden.

Verder voeren verzoekers de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Deze bepaling luidt:

*“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of verweerder alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (cf. RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoekers een beschermenswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoeren in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd

op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissingen.

Verzoekers betogen dat zij een privéleven hebben opgebouwd in België. Verzoekers stellen een aantal jaar geleden naar België te zijn gekomen en hier een leven te hebben uitgebouwd. Dat hun kinderen geboren zijn op het Belgische grondgebied en hier ondertussen ook schoollopen. Verzoeker kan een tewerkstellingsbelofte voorleggen. Verzoekers verwijzen nog naar hun intense integratie en hun duurzame lokale verankering.

Volgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) zal een privéleven dat is uitgebouwd tijdens een illegaal of precair verblijf, *quod in casu*, enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden aanleiding geven tot een positieve verplichting onder artikel 8 van het EVRM. Er moet worden nagegaan of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn waardoor de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België, omdat de banden met België de gebruikelijke sociale banden overstijgen of omdat de banden met België sterker zijn dan de banden met het land van herkomst. Er dient te worden opgemerkt dat de normale binding die ontstaat met België louter door het langdurige verblijf hier te lande, niet voldoende is om van een beschermenswaardig privéleven te kunnen spreken. Gewone sociale relaties vallen dus niet onder het privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Verzoekers tonen met hun betoog niet aan te beschikken over een beschermenswaardig privéleven. Zo tonen zij niet aan tewerkgesteld te zijn tijdens hun asielaanvraag. Daarnaast brengen zij geen bewijzen bij die aantonen dat verzoekers zodanig intense sociale banden hebben opgebouwd dat er bij een tijdelijke terugkeer naar Georgië sprake zou zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. Verzoekers tonen met hun betoog niet aan dat hun sociale banden zodanig hecht zijn dat er sprake is van enige vorm van afhankelijkheid dat dienstig kan worden verwezen naar artikel 8 van het EVRM.

De Raad herinnert eraan dat het enkele feit dat een vreemdeling reeds verscheidende jaren in België verblijft en terwijl banden heeft opgebouwd in het Rijk, niet automatisch impliceert dat de administratieve overheid de verplichting heeft om de vreemdeling, gelet op de bepalingen van artikel 8 van het EVRM, tot een verblijf in het Rijk te machtigen of dat hij daardoor geen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten zou kunnen nemen (*cf.* EHRM 30 juni 2015, nr.39.350/13, A.S v. Zwitserland, § 44).

Waar verzoekers verwijzen naar het hoger belang van de kinderen, merkt de Raad op dat verzoekers niet betwisten dat hun kinderen nog zeer jong zijn en zij de belangrijkste zorgfiguren voor hun kinderen zijn en de kinderen aldus niet van hun ouders gescheiden kunnen worden. De verzoekers betogen wel dat het sociaal en cultureel leven van de kinderen zich in België situeert, maar op het moment van de bestreden beslissing was enkel het oudste kind leerplichtig. Verder weerleggen de verzoekers volgend concreet motief uit de bestreden beslissing niet: *“Betrokkenen tonen niet aan dat onderwijs aan hun kinderen in Georgië zal worden ontzegd.”* De Raad wijst er in dit verband ook nog op dat volgens het EHRM het belang van het kind geen “troefkaart” kan zijn om elk kind, wiens levensomstandigheden er hierdoor op verbeteren, tot verblijf te moeten toelaten (EHRM 8 maart 2016, nr. 25960/13, I.A.A. e.a. v. Verenigd Koninkrijk; *“while the Court has held that the best interests of the child is a “paramount” consideration, it cannot be a “trump card” which requires the admission of all children who would be better off living in a Contracting State (see, for example, Berisha v. Switzerland, cited above, in which the Court found no violation of Article 8 even though the domestic courts accepted that it would be in the children’s best interests to remain in Switzerland)”*.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verweerder, in weerwil van hetgeen de verzoekers ponereren, wel degelijk een onderzoek heeft gevoerd en dat hij de privé- en gezinsbelangen van de verzoekers in rekening heeft genomen. Het privé- en gezinsleven van de verzoekers werd aldus in de beoordeling betrokken en maakte het voorwerp uit van een belangenafweging, zoals vereist onder artikel 8 van het EVRM. In het bijzonder werd nagegaan of het privé- en gezinsleven van de verzoekers, zoals kenbaar gemaakt aan de gemachtigde in het kader van de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, een buitengewone omstandigheid vormt die rechtvaardigt dat de aanvraag in België wordt ingediend. De belangenafweging waartoe de gemachtigde is overgegaan, ligt in de lijn van de rechtspraak van het EHRM in het kader van artikel 8 van het EVRM, waarin wordt benadrukt dat het door dit verdragsartikel gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut is. De Verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de

verwijdering van niet-onderdanen te controleren. Het EVRM waarborgt als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). Staten hebben in beginsel het recht om van vreemdelingen die een verblijfsrecht of verblijfsmachtiging wensen op hun grondgebied, te vereisen dat zij een passende aanvraag indienen vanuit het buitenland. Staten hebben in principe geen verplichting om vreemdelingen het resultaat van de behandeling van hun aanvraag op hun grondgebied te laten afwachten (EHRM 9 oktober 2012, nr. 3391/12, Djokaba Lambi vs. Nederland, par. 81 en EHRM 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse vs. Nederland, par. 101). Daaruit volgt dat in de ontvankelijkheidsfase van een verblijfsprocedure op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de vereiste belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM beperkt is tot het onderzoek of een tijdelijke terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een aanvraag om verblijfsmachtiging in te dienen in een concreet geval een schending van voormeld verdragsartikel oplevert. Wanneer dit het geval is, dan zal er sprake zijn van een buitengewone omstandigheid die rechtvaardigt dat de aanvraag in België wordt ingediend. *In casu* heeft de verweerder geoordeeld, op basis van de elementen die hem werden voorgelegd en kenbaar gemaakt in de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dat er geen dergelijke buitengewone omstandigheden werden aangetoond. Ook toont het EHRM zich streng ten aanzien van vreemdelingen die tijdens een onregelmatig of precair verblijf een gezins- of privéleven hebben opgebouwd. Een belangrijke overweging bestaat er immers in of het gezins- en privéleven zich heeft ontwikkeld in een periode waarin de betrokken personen zich ervan bewust dienden te zijn dat hun verblijfsstatus of de verblijfsstatus van een van hen ertoe leidt dat het voortbestaan van het gezins- en privéleven in het gastland vanaf het begin precair zou zijn. Waar dit het geval is, zal er enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden sprake zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 108; zie ook EHRM 17 april 2014, Paposhvili/België, § 142). De verzoekers tonen niet aan dat zij zich in dermate uitzonderlijke omstandigheden bevinden dat de stelregels omtrent het privé- en gezins- of familiaal leven, dat tijdens een onregelmatig verblijf in het gastland werd uitgebouwd, *in casu* niet zouden opgaan. *In casu* dient te worden opgemerkt dat de verzoekers niet concreet aannemelijk maken dat de verplichting om tijdelijk terug te keren naar het herkomstland om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving en de door de vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten en de verplichting om de voorziene procedures te respecteren, het gezins- of familieleven, dan wel het in België opgebouwde privéleven, in die mate in het gedrang brengt dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. Een disproportionaliteit tussen de belangen van de verzoekers enerzijds en de belangen van de Belgische staat in het kader van het doen naleven van de verblijfsreglementering anderzijds, wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

De middelen gericht tegen de eerste bestreden beslissing zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

Wat het middel tegen de bestreden bevelen betreft herhalen verzoekers de uiteenzetting van de middelen gericht tegen de eerste bestreden beslissing. De Raad verwijst dan ook naar de bespreking hierboven.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, vormt deze bepaling een weerspiegeling van artikel 8 van het EVRM. Uit de bespreking hierboven volgt reeds dat verweerder bij het nemen van de eerste bestreden beslissing het ingeroepen gezinsleven, de schending van artikel 3 van het EVRM alsook het hoger belang van de kinderen in rekening heeft gebracht en dit op een zorgvuldige en redelijke wijze. Wat betreft verzoekers' gezondheidstoestand worden er geen concrete grieven aangevoerd.

Bovendien merkt de Raad nog op dat in het administratief dossier zich een synthesenota van 14 juli 2022 bevindt, in toepassing van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, die luidt als volgt:

“1) hoger belang van het kind:

Kinderen zijn 5 jaar en 6 jaar en zijn afhankelijk van voornamelijk hun ouders. De kinderen gaan nog maar net naar school. Geen bewijzen dat kinderen kwetsbaar zijn en geworteld in de Belgische samenleving. Via hun ouders lezen de Georgische cultuur en taal kennen.

2) gezin- en familieleven:

Gezin kan reizen en zich richten tot de Belgische ambassade om een visum aan te vragen. Er is een familiaal netwerk in Georgië waar ze eventueel tijdelijk kunnen verblijven.

3) gezondheidstoestand:

Geen elementen in de aanvraag 9bis

Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet kan dus evenmin worden weerhouden.

Het middel gericht tegen de tweede en derde bestreden beslissing zijn eveneens, in de mate dat ze ontvankelijk zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend januari tweeduizend drieëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN